Temps Pasqual - Quart diumenge

Per LlorencP el dl., 19/04/2021 - 11:30

Ac 4,8-12
1Jn 3,1-2
Jn 10,11-18

Seguim el nostre itinerari pasqual, en aquests diumenges de Pasqua veient diversos aspectes de què significa la Resurrecció de Jesús per a nosaltres, i per què Jesús va lliurar la seva vida completament per nosaltres.

1) L'Evangeli d'avui ens ofereix una clau preciosa per entendre per què Jesús no va simplement fugir per 'salvar la seva vida', i per què, en canvi, va seguir el seu camí de proclamació oberta del Regne i de l'amor incondicional de Déu. La raó és aquesta: Jesús va donar la seva vida per nosaltres, com el bon pastor no dubta a arriscar-se per les ovelles que cuida.

Per això, Jesús no va morir per accident, sinó que va dur a terme la seva missió sense mesurar les conseqüències sobre la seva persona, sobre el seu risc personal. Tot ho va fer per tenir cura de nosaltres, front la força mortal del pecat en nosaltres i en el nostre món.

Efectivament, la preciosa imatge del Bon Pastor ens mostra, en primer lloc, que sí, que la missió de Jesús era de vida o mort.

A vegades nosaltres tendim a sentir-nos 'invulnerables', a pensar en el dia a dia sense recordar que la nostra vida és fràgil, vulnerable. I encara més, tendim a insensibilitzar-nos front les forces deshumanitzadores del mal, de l'egoisme, dels interessos creats, de la maldat que mostra la realitat visible del pecat. Sovint retirem la mirada d'aquesta realitat

Aquestes forces reals del mal són representades pel llop que aguaita les ovelles.

I Jesús amb la seva mort cruenta ens mostra que sí, que el 'llop' del mal i del pecat té urpes i dents que maten, destrocen, exclouen, treuen fora de la ciutat.

Això ho podem veure també avui: a vegades es pensa que parlem retòricament, quan ens referim als 'crucificats' del nostre món, o de les víctimes… però potser l'evangeli d'avui, amb aquesta al·lusió a la violència i l'amenaça que pateixen les ovelles, ens convida a obrir els ulls i veure que sí, que el mal segueix, que els llops tenen rostres, potser no només personals, sinó també com a estructures de pecat, que despersonalitzen el mal però el fan…

Puc posar nom a les realitats que porten mal al nostre món?

No ara per condemnar-les, ni per caure en un odi contra elles (que també seria malèvol i gens evangèlic), sinó per guanyar lucidesa…

2) Perquè el segon pas és que Jesús, amb la seva resurrecció, ens mostra que la darrera paraula no la tenen aquestes forces de mal, els llops, sinó la vida, l'amor mostrat pel pastor, que arrisca la seva vida, i que és capaç de vèncer els perills.

L'Amor, en la seva vulnerabilitat, és més gran que les forces de la mort. La pedra que rebutjaven els constructors ara corona l'edifici, ens diu el salm. L'amor del Déu de la Vida és més fort que la mort.

3) Finalment, per poder mirar endavant amb confiança, per emprendre una nova vida des de l'esperança en la força del ressuscitat en nosaltres, podem recordar les precioses paraules de la segona lectura, que ens conviden a una esperança ferma i agosarada: "encara no s'ha manifestat com serem; sabem que quan es manifestarà, serem semblants a ell, perquè el veurem tal com és"

Sí, la nostra esperança és contemplar la manifestació de Jesús ressuscitat, per fi, fent-nos veure la victòria de la vida sobre les forces del pecat i del mal.

I quan el veiem així, com diu el text, "serem semblants a ell, perquè el veurem tal com és". Magnífica esperança, aquesta: estem cridats a semblar-nos a Jesús, a nostre Bon Pastor, al Senyor de les nostres vides, l'únic que ens pot alliberar de la dinàmica del mal que vivim i en el que vivim…

4) Però ens podem preguntar, finalment: ¿hem d'esperar a la fi dels temps, a la manifestació gloriosa i final del Senyor?

Certament no… Ja ara estem convidats a reconèixer la veu del nostre Bon Pastor, a reconèixer-lo ja present, senzilla però vigorosament, en el nostre món.

Ja ara estem convidats a assemblar-nos a ell, a fer-lo present en el nostre món, participant de la seva acció de bon pastor que té cura dels seus, tot i que sigui a costa del propi temps, les pròpies energies, la pròpia vida.

Potser les lectures d'avui ens conviden a mantenir l'esperança davant la tendresa i la cura del Bon Pastor de les nostres vides, i sobretot a saber-lo reconèixer ja present, malgrat no sigui de forma gloriosa encara, però sí mostrant-se i convidant-nos a assemblar-nos cada dia més a Ell.

Que Ell ens ajudi a viure-ho cada dia més. Amén.

ETIQUETES
PASTOR VIDA MAL CONFIANÇA